

۲۰۱۵/۱۱/۰۲

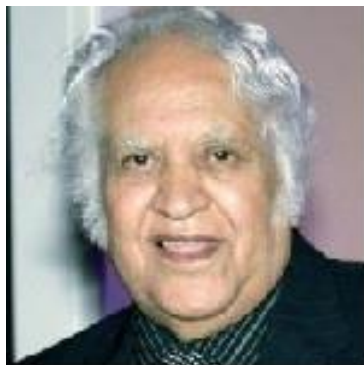

داکتر رووف روشن

اندر مبارکباد طلوع وبسایت جدید نشراتی

«آريانا افغانستان آنلاين»

به یاد دارم سال ۱۹۷۹ میلادی بود و من توانسته بودم با وجود وضع راهگيري بر ضد من جهت ممانعت از سفر به خارج، اول از راه پاکستان به هندوستان و متعاقب آن دُباره به پاکستان برسم تا ترتیب خروج فامیل و و اولاد هایم را از افغانستان

بگیرم. من از امیران نام نهاد جهاد تنها حضرت صبغت الله مجددي را که هنگام تحصیل در مکتب حبیبیه معلم مضمون عقاید ما بود می شناختم.

یک شب ساعت یازده شب به منزلش رفتم که در آن ساعت دوستان نزدیک خود را می پذیرفت. بعد از صحبت در مورد اوضاع کشور و جریان جهاد به وی یاد آور شدم که جهاد افغانستان از همه بیشتر به یک ستیشن رادیو ضرورت دارد چون یک منبع تبلیغات عامه بهتر از یک تانک و حتی سلاح های دیگر برای متحد ساختن همه اتباع کشور در سهم گیری در جهاد و همچنان طریق

مجادله با حکومت دست نشانده شوروی کمک می کند. به من وعده داد که حتماً همین کار را خواهد کرد ولی پسان فهمیدم که در مواجه شدن با نظرات سالم و وطندوستان دیگر نیز همین سخن را می گفت اما فکر و نگرش متوجه جلب امداد مالی و سلاحی بود که در فقدان منابع پولی می توانست سرمایه خوبی برای تنظیم ها و یا بهتر بگویم امیران تنظیم ها باشد. پروژه رادیوی مجاهدین تا جایی که به یاد دارم هیچگاه تحقق نیافت. اکنون که از آن سال های استیلای شوروی بر خاک خود دور هستیم و ملت غیور و سر به کف ما و مجاهدین حقیقی اش بدون در نظر داشت دستمزد شخصی ای با دادن جان های شیرین خود شورویان را از کشور خود مجبور به فرار ساختند دُچار جنگ خانمان سوز دیگری هستیم که هستی کشور ما را تهدید می کند. درین شرایط که یک حکومت غیر قانونی در افغانستان اداره دولت را به دست دارد (دو حکومت موازی و دو رهبر را قانون اساسی افغانستان به رسمیت نشناخته است) و جرگه های قانون ساز کشور که باید چندین ماه قبل دُباره انتخاب می شدند و هنوز نشده اند، خلاف قانون اساسی به کار خود دوام می دهند و مداخله کشورهای خارجی منطقه و جهان (در قدم اول پاکستان) و کشورهای دیگر حتی به صورت علنی در امور کشور ما جریان دارد، تولدی نشریه دیگری را به فال نیک می گیریم.

در عین زمان باید اظهار کرد که نشریه های کم و بیش دیگری امروز در داخل و خارج کشور فعال هستند اما در فقدان یک پالیسی نشراتی واضح و ملی و در عین زمان به خاطر وابستگی های مختلفه ای آنها مشکلاتی داشته اند و آن نشریه هایی که در داخل کشور فعالیت دارند به مشکلات فشارهای دولتی و زور آوران نیز دچار هستند، بناءً مؤثریت شان محدود است.

امید من این است که نشریه و بسایت (آریانا افغانستان آنلاین) در پهلوی اهداف اولی خود وظیفه فعالیت های بسیار ضروری گروه های فشار را در قبال عملکرد های مؤسسه ملل متحد و حکومت اضلاع متحده امریکا و کشور های مهم اروپایی نیز بر عهده بگیرد تا بتواند کشورها و مقامات مذکور را از اتخاذ پالیسی های نادرست در مورد افغانستان بر حذر دارد و اوضاع کشور را چنان که هست به ایشان تشریح نماید و نگذارد آنها زیر تأثیر گفته های سیاست مداران مثلاً پاکستانی قرار بگیرند زیرا آنها دیپلومات های ورزیده تری دارند و در کشور شان مقام های دیپلوماتیک را به صورت میراثی به اشخاص اعطاء نمی کنند.

یک بار دیگر از صمیم قلب تولدی و بسایت نشراتی تازه (آریانا افغانستان آنلاین) را به همه وطندوستان تبریک می گویم و امیدوارم این نشریه به اهداف نشراتی خود موفق و کامیاب باشد.

